

اثر منابع تامین کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و کارایی مصرف نیتروژن در برنج (*Oryza sativa* L.)
رقم شیروودی

Effect of nitrogen supplying sources on nitrogen use efficiency in rice
(*Oryza sativa* L. cv. Shiroudi)

محمد محمدیان^۱، علیرضا آستارایی^۲، امیر لکزیان^۳، حجت امامی^۴ و مسعود کاووسی^۵

چکیده

محمدیان. م. ع. آستارایی، ا. لکزیان، ح. امامی و م. کاووسی. ۱۳۹۸. اثر منابع تامین کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و کارایی مصرف نیتروژن در برنج (*Oryza sativa* L.) رقم شیروودی. مجله علوم زراعی ایران. ۲۱(۱): ۹۵-۸۲.

استفاده از کود نیتروژن نقش مهمی در افزایش تولید انواع محصولات کشاورزی در سراسر جهان دارد. به منظور دستیابی به رهیافتی مؤثر در ارتقای کارایی مصرف کود در نیتروژن برنج (رقم شیروودی)، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۳ تیمار و سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی معاونت مؤسسه تحقیقات برنج کشور در مازندران (آمل) در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: بدون مصرف نیتروژن (شاهد) (N0)، مصرف تقسیطی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N1)، مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره با پوشش گوگردی (SCU) (به ترتیب N2 و N3)، مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (به ترتیب N4 و N5)، مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود سولفات آمونیوم (به ترتیب N6 و N7)، مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۰ درصد کود نیتروژن توصیه شده (N8)، استفاده از باکتری‌های آزوسپیریلیوم، ازتوباکتر و آزوسپیریلیوم + ازتوباکتر (به ترتیب N9، N10 و N11) و هر یک همراه با مصرف ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره مصرف کود طبق عرف زارع (۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره تماماً قبل از نشاکاری) (N12). نتایج آزمایش نشان داد که اثر تیمارهای کودی روی عملکرد دانه، ماده خشک، شاخص برداشت، محتوای نیتروژن دانه و کاه، میزان کل جذب نیتروژن، شاخص برداشت نیتروژن و انواع کارایی‌های مصرف کود نیتروژن، اثر معنی‌داری داشتند. بیشترین عملکرد دانه (۷۸۶۹ کیلوگرم در هکتار) از تیمار ۱۱۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع سولفات آمونیوم (N6) به‌دست آمد. بیشترین مقدار بهره‌وری نسبی (۱۳۶/۲ کیلوگرم بر کیلوگرم)، کارایی زراعی (۳۸/۱ کیلوگرم بر کیلوگرم)، کارایی باز یافت (۹۰/۸ درصد)، کارایی فیزیولوژیکی (۴۲ کیلوگرم بر کیلوگرم) و کارایی داخلی نیتروژن (۵۴/۲ کیلوگرم بر کیلوگرم) از تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N5) به‌دست آمد. نتایج نشان داد که جایگذاری عمقی کود اوره سوپر گرانوله به دلیل افزایش میزان جذب نیتروژن باعث کاهش تلفات کود نیتروژن شده و مزیت نسبی بیشتری نسبت به سایر منابع کود نیتروژن در زراعت برنج دارد.

واژه‌های کلیدی: باکتری‌های آزادزی، برنج، جایگذاری کود و کارایی مصرف نیتروژن.

این مقاله مستخرج از رساله دکتری نگارنده اول می‌باشد.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۸/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۱/۲۸

۱- دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد (مکاتبه کننده) (پست الکترونیک: mohammadian953@yahoo.com)

۲- دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

۳- استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

۴- دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

۵- دانشیار مؤسسه تحقیقات برنج کشور

مقدمه

برآورد شده است که تا سال ۲۰۵۰، تقاضای جهانی برای برنج (*Oryza sativa* L.) دو برابر خواهد شد، در نتیجه میزان تولید فعلی باید سالانه ۲/۴ درصد افزایش یابد تا نیاز غذایی جمعیت رو به رشد تامین شود (Ray et al., 2013). نیتروژن یکی از مهم ترین عوامل کلیدی در تولید برنج است و نقش مهمی در افزایش عملکرد دانه ایفا می کند (Hofmeier et al., 2015). در طول پنج دهه گذشته، مصرف جهانی نیتروژن تقریباً هشت برابر شده است (Wu et al., 2016) و پیش بینی می شود که مصرف کودهای نیتروژنی در سراسر جهان تا سال ۲۰۳۰ به حدود ۱۴۲ میلیون تن برسد (۳۷/۵ درصد افزایش نسبت به حال حاضر) (Motesharezadeh et al., 2017). افزایش مصرف کود نیتروژن با کاهش کارایی مصرف نیتروژن (Nitrogen Use Efficiency, NUE) همراه خواهد بود (Hussain et al., 2018). بخش زیادی از نیتروژن مصرف شده از طریق کود شیمیایی در سیستم خاک-گیاه تلف می شود. کارایی پایین مصرف نیتروژن در برنج غرقابی به تلفات نیتروژن در اثر آبشویی، تصعید آمونیاک (NH_3) و دنتریفیکاسیون مربوط است. این موضوع نه تنها هزینه های تولید محصول را افزایش می دهد، بلکه باعث تهدید سلامتی انسان و پایداری زیست بوم های طبیعی می شود. بنابراین، بهبود مصرف نیتروژن در تولید برنج، مزایای اقتصادی و زیست محیطی قابل توجهی برای کشاورزی در پی خواهد داشت (Fageria and Santos, 2018). کارایی مصرف نیتروژن در برنج عموماً پایین است و در گستره جهانی بین ۲۵ تا ۴۵ درصد و به طور متوسط حدود ۳۵ درصد است (Guang et al., 2017). ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2008) با خلاصه کردن نتایج ۱۷۹ آزمایش گزارش دادند که میانگین کارایی بازیافت (Recovery Efficiency, RE_N)، کارایی زراعی (Agronomic Efficiency, AE_N)، کارایی

فیزیولوژیک (Physiological Efficiency, PE_N)، عامل بهره وری نسبی (Partial Factor Productivity, PFP_N) و کارایی داخلی نیتروژن (Internal Efficiency, IE_N) به ترتیب ۲۸/۳ درصد، ۱۰/۴ کیلوگرم بر کیلوگرم، ۵۴/۲ کیلوگرم بر کیلوگرم، ۳۶/۷ کیلوگرم بر کیلوگرم و ۴۵ کیلوگرم بر کیلوگرم بود. دلیل اصلی کارایی پایین مصرف نیتروژن در گیاه برنج این است که بیشتر کشاورزان از کود نیتروژن بیش از حد، به ویژه در مرحله رویشی، استفاده می کنند (Peng et al., 2006).

رویکردهای اصلی مدیریت نیتروژن در سامانه های تولید برنج عبارتند از: راهبردهای مبتنی بر خاک و گیاه. مدیریت نیتروژن با استفاده از راهبردهای خاک بستگی به نتایج آزمایش خاک و ویژگی های خاک دارد که وقت گیر بوده و بستگی به کیفیت نمونه برداری دارد. بعلاوه آزمون های خاک برای توصیه کود نیتروژن در برنج غرقابی با موفقیت چندانی همراه نیست (Prasad and Mailapalli, 2018). مقدار و زمان مناسب مصرف کود (Roberts, 2008)، روش مناسب مصرف کود (جایگذاری عمقی کودهای نیتروژنی (Redfern et al., 2013) و استفاده از انواع اصلاح شده کود اوره و کودهای کندرها (Xina et al., 2017)، کودهای نانو (Agrawal and Rathore, 2014)، استفاده از پتانسیل عظیم باکتری های تثبیت کننده نیتروژن (Ghaffari et al., 2018) از جمله گزینه های افزایش کارایی مصرف نیتروژن هستند.

این پژوهش با هدف اندازه گیری و مقایسه انواع کارایی مصرف نیتروژن از منابع مختلف کود نیتروژن، اثر جایگذاری عمقی کود اوره سوپرگرانوله و بررسی امکان استفاده از پتانسیل باکتری های تثبیت کننده نیتروژن برای تامین بخشی از نیتروژن مورد نیاز گیاه برنج رقم پرمحصول شیرودی انجام شد.

مواد و روش ها

این آزمایش در قالب طرح پایه بلوک های کامل

در آن تیمار شدند. مصرف کود طبق عرف کشاورز (۱۱۵) کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره تماماً قبل از نشاکاری (N_{12}).

در کلیه تیمارها ۶۹ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 از منبع سوپرفسفات تریپل، ۱۰۰ کیلوگرم K_2O از منبع سولفات پتاسیم و ۲۵ کیلوگرم در هکتار سولفات روی به خاک داده شد (Erfani Moghaddam, et al., 2018).

پس از آماده کردن زمین، نمونه مرکب از خاک سطحی و از عمق شخم تهیه و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی شامل بافت خاک، کربن آلی خاک، فسفر و پتاسیم قابل دسترس، اسیدیته خاک و هدایت الکتریکی و نیتروژن کل اندازه گیری شدند (Ali-Ehyaei and Behbahanizadeh, 1997) (جدول ۱).

برای کاشت ۲ تا ۳ گیاهچه ۳۰ تا ۳۵ روزه برنج رقم پرمحصول شیرودی به فاصله 25×25 سانتی متر در کرت‌هایی به ابعاد 4×3 متر نشاکاری شدند. سایر مدیریت‌های زراعی از قبیل وجین، مبارزه با آفات و بیماری‌ها و آبیاری بر اساس توصیه‌های فنی مؤسسه تحقیقات برنج کشور انجام شد.

اندازه‌گیری زیست‌توده و محاسبه شاخص برداشت با استفاده از روش دبرمن و فیروهرست (Dobermann and Fairhurst, 2000) انجام شد. برای اندازه‌گیری عملکرد دانه از روش ارزیابی استاندارد (Standard Evaluation System; SES) (IRRI, 2013) استفاده شد. از دانه و کاه هر کرت نمونه فرعی تهیه و محتوای نیتروژن آن‌ها با روش کج‌لدال (Emami, 1996) اندازه‌گیری شد. داده‌های به‌دست آمده با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (SAS, 1998) تجزیه شده و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد. رسم شکل‌ها و جداول با استفاده از نرم‌افزار Excell صورت گرفت. تجزیه مرکب داده‌ها نیز پس از آزمایش یکنواختی میانگین مربعات خطا انجام شد.

تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی موسسه تحقیقات برنج کشور - معاونت مازندران (شهرستان آمل) در دو سال زراعی ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: بدون مصرف نیتروژن (شاهد) (N_0)، مصرف تقسیمی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع کود اوره (توصیه موسسه تحقیقات برنج) (Erfani Moghaddam et al., 2018) (N_1)، مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره با پوشش گوگردی (SCU) (نیتروژن برابر و ۵۰ درصد کود اوره توصیه‌شده) (به ترتیب N_2 و N_3)، مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپرگرانوله (نیتروژن برابر و ۵۰ درصد کود اوره توصیه‌شده) (به ترتیب N_4 و N_5). در این تیمار یک هفته پس از نشاکاری و زمانی که رطوبت خاک کرت‌ها به پایین‌تر از حد اشباع رسید کود اوره سوپرگرانوله در حفره‌هایی میان چهار بوته برنج در عمق هفت تا ۱۰ سانتی متر به صورت عمقی جایگذاری شده و حفره‌ها با گل پر شدند (Redfern et al., 2013). مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود سولفات آمونیوم (نیتروژن برابر و ۵۰ درصد کود اوره توصیه‌شده) (به ترتیب N_6 و N_7) (Khalil et al., 2011). مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۰ درصد نیتروژن از شرکت سپهر پارمیس با محتوای نیتروژن ۲۵ درصد تامین شد. نانو کود در دو مرحله (اواسط پنجه‌زنی و ظهور خوشه جوان) و در هر مرحله به میزان ۲۵ لیتر در هکتار به صورت کودآبیاری مصرف شد. استفاده از باکتری‌های آروسپیریلیوم، ازتوباکتر و آروسپیریلیوم + ازتوباکتر (به ترتیب N_9 ، N_{10} و N_{11}). در هر یک از این سه تیمار ۵۰ درصد نیتروژن توصیه شده از منبع اوره به خاک داده شد. در این تیمارها ابتدا مایه تلقیح باکتری‌ها به تنهایی یا مخلوط، در ظروفی ریخته شد و سپس ریشه دسته‌های گیاهچه‌ها به مدت ۲۰ دقیقه

انواع کارایی های نیتروژن کودی مصرف شده و نیتروژن جذب شده توسط گیاه برنج با استفاده از شاخص های زیر محاسبه شدند. کلیه این شاخص ها در آزمایشات مزرعه ای با استفاده از روش تفاضل

عامل بهره وری نسبی نیتروژن (PFP_N) (رابطه ۱):
 کارایی زراعی (AE) کود نیتروژن (رابطه ۲):
 کارایی بازیافت (RE) کود نیتروژن (رابطه ۳):
 کارایی فیزیولوژیکی (PE) کود نیتروژن (رابطه ۴):
 کارایی داخلی (IE) کود نیتروژن (رابطه ۵):

$$PFP_N = GY_{+N}/FN$$

$$AE_N = (GY_{+N} - GY_{0N})/FN$$

$$RE_N = (UN_{+N} - UN_{0N})/FN$$

$$PE_N = (GY_{+N} - GY_{0N})/(UN_{+N} - UN_{0N})$$

$$IE_N = GY/UN$$

نیتروژن مصرف شده (کیلوگرم در هکتار) می باشد. در کارایی داخلی، GY: عملکرد دانه هر تیمار بر حسب کیلوگرم در هکتار و UN: جذب کل نیتروژن (کیلوگرم در هکتار) برای هر تیمار هستند (Dobermann and Fairhurst, 2000). بافت خاک لوم سیلتی بوده و دارای فسفر قابل جذب نسبتاً کم و پتاسیم قابل جذب متوسط بود.

عملکرد دانه در تیمار با مصرف کود (کیلوگرم در هکتار)، GY_{0N}: عملکرد دانه در تیمار بدون مصرف کود، UN_{0N} و UN_{+N}: به ترتیب میزان جذب کل نیتروژن در زیست توده اندام های هوایی در مرحله رسیدگی فیزیولوژیکی در کرت هایی که کود نیتروژن دریافت کرده اند و کرت بدون مصرف کود نیتروژن بر حسب کیلوگرم در هکتار، FN: مقدار کود

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش

Table 1. Physical and chemical properties of soil at the experiment site

بافت Texture	شن Sand	سیلت Silt	رس Clay	پتاسیم قابل جذب K _{ava}	فسفر قابل جذب P _{ava}	نیتروژن کل Total N	درصد کربن آلی O.C.	درصد اشباع SP	هدایت الکتریکی EC	عمق خاک Soil depth (cm)	
	%			mg.kg ⁻¹		%		(dS.m ⁻¹)		pH	
Silty-Loam	27	53	20	178	9.9	0.25	2.55	70	1.09	7.27	0-30

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای کودی بر محتوای نیتروژن کاه در سطح احتمال پنج درصد و بر عملکرد دانه، ماده خشک، شاخص برداشت، محتوای نیتروژن دانه، میزان کل جذب نیتروژن و شاخص برداشت نیتروژن در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. نتایج مقایسه میانگین دو ساله صفات و شاخص های

مشخصات عمومی برنج رقم شیرودی شامل؛ میانگین عملکرد دانه، تعداد پنجه ها، تعداد کل خوشه چه در خوشه، ارتفاع بوته، وزن هزاردانه و طول دوره رشد (پس از نشاکاری) به ترتیب عبارتند از: ۷۵۰۰ کیلوگرم در هکتار، ۱۹ عدد، ۱۳۳ عدد، ۱۰۶ سانتی متر، ۲۶ گرم و ۱۰۴ روز. این رقم نسبت به بیماری بلاست متحمل و نسبت به آفت کرم ساقه خوار نسبتاً متحمل است (Omran and Beignejad, 2011).

درصد) اختصاص داشت. اثر تیمارهای کودی بر محتوای نیتروژن کاه در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود؛ به طوریکه تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) دارای بالاترین محتوای نیتروژن کاه بود. هنگامی که یک عنصر غذایی برای افزایش محصول مصرف می شود، عملکرد افزایش می یابد؛ اما بر اساس تجزیه شیمیایی، غلظت متوسط عنصر در برخی یا همه بافت گیاهی کمتر از بافت گیاه شاهد دارای کمبود آن عنصر، است. با فراهم شدن عنصر محدود کننده رشد، میزان نسبی بدست آمد.

ماده خشک سریع تر از میزان تجمع عنصر غذایی افزایش می یابد که باعث غلظت نهایی پایین تر در گیاهان تحت تیمار می شود. در تمام موارد، حتی اگر غلظت عنصر در بافت کاهش یافته باشد، تجمع کل که از حاصل ضرب غلظت در عملکرد ماده خشک بدست می آید، به طور قابل توجهی افزایش می یابد. این رفتار نشان می دهد که رشد گیاه سریع تر از تجمع عنصر غذایی صورت می گیرد (Jarrell and Beverly, 1981).

پایین ترین میزان جذب کل نیتروژن مربوط به تیمار شاهد (N₀) به میزان ۹۷/۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بود. بیشترین میزان جذب کل نیتروژن از تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) به میزان ۱۸۰/۳ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به دست آمد. پس از آن تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود سولفات آمونیوم (N₆) بیشترین مقدار جذب کل نیتروژن را داشت. یائو و همکاران (Yao et al., 2018) گزارش دادند که در هر سه سال آزمایش، جایگذاری عمقی کود اوره، بیشترین مقدار جذب نیتروژن را نسبت به مصرف کود اوره در سطح خاک داشت. در این آزمایش مقدار تلفات تجمعی فصلی تصعید آمونیاک در جایگذاری عمقی کود اوره، تنها یک درصد از کل تلفات نیتروژن را تشکیل داد که این مقدار ۹۱ درصد کمتر از تلفات نیتروژن در اثر تصعید آمونیاک در شیوه مصرف کود اوره در سطح خاک بوده است.

اندازه گیری شده نشان داد که تیمار شاهد با میانگین ۵۸۱۰ کیلوگرم در هکتار، کمترین عملکرد دانه و تیمارهای (مصرف نیتروژن توصیه شده معادل اوره از منبع سولفات آمونیوم) (N₆) با ۷۸۶۹ کیلوگرم در هکتار و مصرف نیتروژن توصیه شده معادل اوره از منبع کود SCU (N₂) و جایگذاری عمقی کود اوره سوپر گرانوله با نصف نیتروژن توصیه شده معادل اوره (N₅) با ۷۸۳۹ و ۷۸۳۰ کیلوگرم در هکتار به ترتیب بیشترین عملکرد دانه را داشتند. بین عملکرد دانه در تیمار مصرف تقسیتی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N₁) با تیمارهای دارای بیشترین عملکرد، اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۲).

اگرچه کود سولفات آمونیوم بالاترین عملکرد دانه را داشت، ولی تیمار N₅ با تیمار دارای بیشترین عملکرد دانه، اختلاف معنی داری نداشت و با توجه به اینکه مقدار نیتروژن مصرف شده در این تیمار نصف تیمار سولفات آمونیوم است، این تیمار به عنوان تیمار برتر شناخته شد. تغذیه نیتروژنی باعث افزایش تعداد ساقه و خوشه در مترمربع و تعداد کل خوشه چه شده و نشان دهنده قدرت تولید دانه در برنج هستند (Dastan et al., 2011). فاجریا و همکاران (Fageria et al., 2010) در آزمایش های کودی روی گیاه برنج، ۹۰ درصد عملکرد نسبی را به عنوان شاخص اقتصادی مورد تاکید قرار داده و از این شاخص برای محاسبه مقدار نیتروژن مناسب استفاده کردند. در آزمایش ایشان، ۹۰ درصد عملکرد نسبی (معادل ۵۷۵۰ کیلوگرم دانه در هکتار) با استفاده از ۸۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع سولفات آمونیوم بدست آمد. در حالیکه در مورد اوره، ۹۰ درصد عملکرد نسبی (معادل ۴۸۱۱ کیلوگرم دانه در هکتار) با استفاده از ۱۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) با ۱/۹۶ درصد، بیشترین محتوای نیتروژن دانه را داشت. کمترین محتوای نیتروژن دانه به تیمارهای شاهد (N₀) و N₅ (به ترتیب ۱/۵۷ و ۱/۶۵

جدول ۲- مقایسه میانگین عملکرد دانه، ماده خشک، شاخص برداشت و محتوای نیتروژن دانه و کاه، میزان کل جذب و شاخص برداشت نیتروژن برنج در تیمارهای کود نیتروژن (۱۳۹۴ و ۱۳۹۵)

Table 2. Mean comparison of grain yield, dry matter, harvest index (HI), N content of grain and straw, N total uptake and N harvest index in rice in nitrogen fertilizer treatments (2015 and 2016)

تیمارهای آزمایشی Treatments	عملکرد دانه Grain yield (kg.ha ⁻¹)	ماده خشک Dry matter (kg.ha ⁻¹)	شاخص برداشت HI (%)	محتوای نیتروژن N Content (%)		جذب نیتروژن N Uptake (kg.ha ⁻¹)	شاخص برداشت نیتروژن NHI (%)
				Grain	Straw		
				N ₀	5810e		
N ₁	7575ab	15635bc	0.43b	1.78bc	0.35bc	151.8cd	78.7b
N ₂	7839a	16227ab	0.43b	1.77bc	0.34bc	155.0c	79.5ab
N ₃	7052cd	13858d	0.45ab	1.73c	0.33bc	133.8f	80.8ab
N ₄	7523b	17315a	0.39c	1.96a	0.46a	180.3a	72.5c
N ₅	7830a	15731b	0.44b	1.65cd	0.33bc	144.4de	79.7ab
N ₆	7869a	16081ab	0.43b	1.87ab	0.40ab	166.9b	78.3b
N ₇	7087cd	13772d	0.45ab	1.71c	0.34bc	133.0f	80.8ab
N ₈	6965d	13733d	0.45ab	1.74c	0.36bc	136.3ef	79.3ab
N ₉	7169cd	14098d	0.45ab	1.68cd	0.34bc	133.8f	80.2ab
N ₁₀	7324bc	14298b-d	0.45ab	1.66cd	0.36bc	136.6ef	79.2b
N ₁₁	7024cd	14094d	0.44b	1.69cd	0.36bc	133.8f	78.7b
N ₁₂	7323bc	15143b-d	0.43b	1.67cd	0.34bc	138.5f	78.2b

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند. Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, used Duncan's Multiple Range Test

N₀: بدون مصرف نیتروژن (شاهد)، N₁: مصرف تقسیمی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره، (N₂, N₃); (N₄, N₅) و (N₆, N₇) مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به ترتیب از منابع اوره با پوشش گوگردی؛ سولفات آمونیوم و اوره سوپر گرانوله، N₈: مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره، N₉؛ N₁₀ و N₁₁ به ترتیب استفاده از باکتری‌های آزوسپیریلیوم، از توباکتر و آزوسپیریلیوم + از توباکتر هر کدام همراه با ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره و N₁₂: مصرف کود طبق عرف کشاورز (مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره قبل از نشاکاری)

N₀: Without N fertilizer application (control), N₁: Split application of 115 Kkg.ha⁻¹ N from source of urea, (N₂ and N₃), (N₄ and N₅) and (N₆ and N₇) application of (115 and 57.5 kg N ha⁻¹) from sources of SCU, AS and USG, respectively, N₈: Application of N Nanofertilizer + 57.5 kg.ha⁻¹ N from source of urea, N₉, N₁₀ and N₁₁: (Application of *Azospirillum*, *Azotobacter* and *Azospirillum* + *Azotobacter* bacteria)+ 57.5 kg.ha⁻¹ N from source of urea, respectively, and N₁₂: Farmer fertilizer practice (application of 115 kg.ha⁻¹ N from source of urea before transplanting).

نیتروژن جذب شده برای تولید دانه استفاده کرده است (Fageria et al., 2015).

نتایج تجزیه واریانس مربوط به انواع کارایی‌ها نشان داد که اثر تیمار روی عامل بهره‌وری نسبی، کارایی زراعی، کارایی بازیافت، کارایی فیزیولوژیک و کارایی داخلی نیتروژن در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین نتایج دو ساله مقادیر انواع کارایی نیتروژن در تیمارهای کود نیتروژن در شکل ۱ ارائه شده است.

نتایج مقایسه میانگین دو ساله نشان داد که تیمار مصرف کود طبق عرف کشاورز (N₁₂) کمترین (۶۳/۷) کیلوگرم دانه بر کیلوگرم نیتروژن و تیمارهای ۵۷/۵

بیشترین مقدار شاخص برداشت نیتروژن از تیمار شاهد به مقدار ۸۳/۲ درصد بدست آمد. کمترین مقدار شاخص برداشت نیتروژن به میزان ۷۲/۵ درصد به تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) تعلق داشت. نتایج آزمایش حاضر با نتایج آزمایش طایفه و همکاران (Tayefe et al., 2011) مطابقت دارد. آنان در آزمایش خود نتیجه گرفتند که شاخص برداشت نیتروژن ژنوتیپ‌های برنج با افزایش مصرف نیتروژن به طور معنی‌داری کاهش یافت. شاخص برداشت نیتروژن یک شاخص مهم در تقسیم و توزیع نیتروژن بین اندام‌های مختلف در گیاهان زراعی است و نشان می‌دهد گیاه تا چه اندازه از

اساس مقدار توصیه شده و ۵۰ درصد مقدار توصیه شده تقسیم می‌شوند، مقدار مصرف نیتروژن در تیمارهای N_1 ، N_2 ، N_4 ، N_6 ، N_{12} ، ۱۱۵ کیلوگرم در هکتار بود. مقدار مصرف نیتروژن در سایر تیمارها (به جز N_8 که ۸۸/۵ کیلوگرم در هکتار بوده است)، نصف مقدار تیمارهای یاد شده یعنی ۵۷/۵ کیلوگرم در هکتار بود، بدیهی است که کارایی زراعی نیتروژن این دو دسته تیمار دارای تفاوت باشد. وانگ و همکاران (Wang et al., 2001) گزارش کردند که کارایی زراعی مصرف نیتروژن با شیوه مدیریت کود نیتروژن کشاورزان در چین ۶/۴ کیلوگرم بر کیلوگرم است. پنگ و همکاران (Peng et al., 2006) گزارش کردند که عملکرد برنج حدود ۵ تا ۱۰ کیلوگرم به ازای هر کیلوگرم کود نیتروژن مصرف شده با شیوه مدیریت کودی کشاورزان افزایش می‌یابد. بین کارایی زراعی نیتروژن و میزان مصرف کود نیتروژن رابطه منفی وجود دارد. در یک آزمایش که بیشتر از ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن در زراعت برنج مصرف شد، کارایی زراعی مصرف نیتروژن کمتر از ۱۰ کیلوگرم بر کیلوگرم بود. کارایی زراعی مصرف نیتروژن منفی زمانی مشاهده شد که عملکرد دانه با مصرف کود نیتروژن کاهش یافت (Peng et al., 2011).

کارایی مصرف عناصر غذایی در سطح عملکرد پایین، زیاد است، زیرا مصرف هر مقدار کم عنصر غذایی می‌تواند پاسخ زیاد عملکرد را در پی داشته باشد. اگر تنها کارایی مصرف عناصر غذایی هدف باشد، در بخش پایین تر منحنی عملکرد می‌توان آن را به دست آورد. با این حال، نگرانی‌های زیست‌محیطی حائز اهمیت خواهد بود، زیرا رشد ضعیف گیاه به معنای بقایای سطحی و میزان ریشه کمتر برای تامین مواد آلی خاک است. در سطوح بالای منحنی پاسخ، هرچند افزایش عملکرد با شدت کمتری ادامه می‌یابد، کارایی مصرف عناصر غذایی به طور مشخص کاهش می‌یابد (Roberts, 2008).

کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N_5) و باکتری ازتوباکتر (N_{10}) به ترتیب با ۱۳۶/۲ و ۱۲۷/۴ کیلوگرم دانه بر کیلوگرم نیتروژن، بیشترین مقدار بهره‌وری نسبی نیتروژن (PFP_N) را داشتند. این دو تیمار از نظر بهره‌وری نسبی در یک گروه قرار داشتند. بهره‌وری نسبی نیتروژن را می‌توان از طریق افزایش میزان جذب و استفاده از منابع نیتروژن بومی خاک و افزایش کارایی زراعی کود نیتروژن مصرفی (AE_N) افزایش داد. به طور مشخص، بهره‌وری نسبی نیتروژن در مزارع کشاورزان در آسیا ۴۰ تا ۵۰ کیلوگرم دانه در کیلوگرم کود نیتروژن مصرفی می‌باشد، اما ممکن است از ۱۵ تا ۱۰۰ کیلوگرم در کیلوگرم نوسان داشته باشد. با مدیریت صحیح زراعی و عناصر غذایی، مقدار بهره‌وری نسبی نیتروژن باید بیش از ۵۰ کیلوگرم دانه در کیلوگرم نیتروژن مصرف شده باشد (Dobermann and Fairhurst, 2000).

کمترین کارایی زراعی کود نیتروژن (AE_N) به تیمارهای مصرف کود طبق عرف کشاورز (N_{12}) و مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۰ درصد نیتروژن کود اوره توصیه شده (N_8) (به ترتیب ۱۴/۶ و ۱۵ کیلوگرم دانه به کیلوگرم کود نیتروژن مصرف شده) اختصاص داشت. بیشترین مقدار کارایی زراعی کود نیتروژن از تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N_5) به مقدار ۳۸/۱ کیلوگرم دانه بر کیلوگرم نیتروژن مصرف شده به دست آمد. نتایج آزمایش طایفه و همکاران (Tayefe et al., 2011) نشان داد که با افزایش مقدار مصرف کود نیتروژن، کارایی زراعی کاهش یافت. این موضوع نشان می‌دهد که قابلیت افزایش عملکرد در هر کیلوگرم نیتروژن با افزایش مصرف کود نیتروژن به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد. در آزمایش حاضر، با توجه به اینکه از نظر مقدار مصرف کود، تیمارها (به جز تیمار شاهد و مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۰ درصد نیتروژن کود اوره توصیه شده (N_8))، به دو دسته مقدار مصرف نیتروژن بر

مؤسسه تحقیقات برنج کشور در مازندران، میزان تلفات تصعید نیتروژن از کود مصرفی بصورت آمونیاک، در طی چهار روز پس از مصرف کود، ۷۵ درصد برآورد شد (Mirnia, 1996). زمانی که اوره در سطح خاک مصرف می‌شود، بیش از ۴۰ درصد نیتروژن به شکل آمونیاک به هدر می‌رود (Catchpoole *et al.*, 1983). با توجه به مشاهدات در سراسر چین، کارایی بازیافت نیتروژن (REN) به طور متوسط ۳۹/۳ بود و از ۶/۲۷- تا ۱۱۷ درصد نوسان داشت. مقادیر بیشتر از ۱۰۰ و پایین‌تر از صفر را می‌توان به عنوان مشاهدات غیر طبیعی فرض کرد. با افزایش مقدار مصرف کود نیتروژن، روند کاهشی در کارایی بازیافت مشاهده شد (Sheng-guo *et al.*, 2015).

کمترین مقدار کارایی فیزیولوژیک مربوط به تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپرگرانوله (N₄) به مقدار ۲۱/۳ کیلوگرم دانه به ازای نیتروژن جذب شده بوده و بیشترین مقدار آن به تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپرگرانوله (N₅) به مقدار ۴۲ کیلوگرم دانه به ازای نیتروژن جذب شده اختصاص داشت. کارایی فیزیولوژیک نیتروژن (PEN) نشان دهنده توانایی گیاه در تغییر شکل مقدار معینی از عنصر غذایی کودی کسب شده به عملکرد اقتصادی (دانه) می‌باشد و به خصوصیات ژنوتیپی از قبیل شاخص برداشت و کارایی مصرف داخلی عنصر غذایی بستگی دارد که تحت تأثیر مدیریت زراعی و مدیریت عناصر غذایی نیز قرار می‌گیرد. در گیاه برنج سالم که هیچ عاملی رشد گیاه را محدود نمی‌کند، کارایی فیزیولوژیک نیتروژن باید نزدیک ۵۰ کیلوگرم دانه در کیلوگرم نیتروژن جذب شده از کود باشد (Dobermann and Fairhurst, 2000). با توجه به اینکه غلات برای دانه برداشت می‌شوند، مناسب‌ترین معیار، کارایی فیزیولوژیک نیتروژن؛ یعنی تغییر در عملکرد دانه به ازای تغییر در واحد تجمع نیتروژن در زیست‌توده اندام هوایی است (Cassman *et al.*, 2002). مشاهدات

تیمارهای مصرف کود طبق عرف کشاورز (N₁₂) و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپرگرانوله (N₅) (به ترتیب با ۴۰/۳ و ۹۰/۸ درصد) پایین‌ترین و بالاترین کارایی بازیافت را داشتند. همانطور که مورد انتظار است، فاصله کارایی بازیافت تیمارهای مصرف ۵۰ و ۱۰۰ درصد نیتروژن توصیه شده معادل اوره از کودهای پوشش‌دار گوگردی و سولفات آمونیوم قابل توجه می‌باشد، به طوری که تفاوت بین N₂ و N₃؛ N₄ و N₅ از نظر آماری معنی‌دار بود.

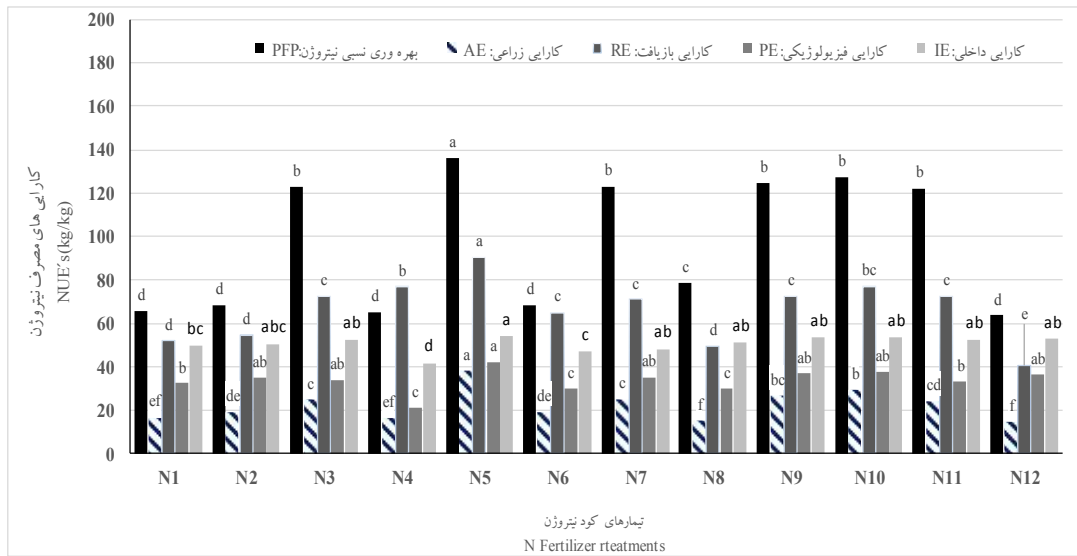
کارایی جذب نیتروژن کودی بر اساس اندازه‌گیری‌ها در مزارع کشاورزان در مناطق عمده تولید برنج چهار کشور آسیایی به طور متوسط ۳۱ درصد به دست آمده است. در مقابل مقدار کارایی بازیافت (REN) در مزارع آزمایشی با مدیریت خوب از ۵۰ تا ۸۰ درصد نوسان دارد (Cassman *et al.*, 2002).

آزمایش‌های مزرعه‌ای با استفاده از اوره نشان‌دار (¹⁵N) در موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج (IRRI) نشان داد که کارایی بازیافت نیتروژن با جایگذاری عمقی کود اوره سوپرگرانوله ۶۵ تا ۹۶ درصد بود، در حالیکه کارایی نیتروژن زمانی که اوره معمولی در سطح خاک مصرف شد، ۳۲ تا ۵۵ درصد بود. دلیل اصلی این موضوع کاهش تصعید آمونیاک در جایگذاری عمقی کود است (Choudhury and Kennedy, 2005). پراساد (Prasad, 2013) گزارش داد که استفاده از کود اوره با پوشش گوگردی در مقایسه با اوره، موجب افزایش عملکرد دانه برنج به میزان ۱۵/۶ درصد شد. براساس یافته‌های کراسول و دداتا (Crassewell and De Datta, 1980)، پخش اوره در سطح خاک تا ۵۰ درصد باعث تلفات نیتروژن می‌شود؛ اما قراردادن نقطه‌ای اوره سوپرگرانوله در عمق ۱۰ سانتی‌متری خاک باعث تلفات ناچیز آن می‌شود. در آزمایش ایشان کارایی مصرف نیتروژن اوره ۳۶ درصد بود، در حالیکه کارایی مصرف نیتروژن اوره سوپرگرانوله به ۶۳ درصد رسید. در آزمایشی در

سوپر گرانوله (N₅) به مقدار ۵۴/۲ کیلوگرم دانه به ازای نیتروژن جذب شده به دست آمد. کارایی داخلی نیتروژن تا حد زیادی به ژنوتیپ، شاخص برداشت، تاثیر متقابل با سایر عناصر غذایی و عوامل دیگری که گلدهی و پرشدن دانه را تحت تاثیر قرار می دهند، بستگی دارد. در مزارع کشاورزان، مقادیر کارایی داخلی ۵۰ تا ۶۰ کیلوگرم بر کیلوگرم می باشد (Dobermann and Fairhurst, 2000).

در کلیه آزمایش های مزرعه ای، کارایی داخلی نیتروژن از ۲۰/۷ تا ۱۳۵ کیلوگرم بر کیلوگرم متغیر بود و میانگین آن ۵۳/۹ کیلوگرم بر کیلوگرم بود. این موضوع نشان می دهد که به ازای هر کیلوگرم نیتروژن جذب شده توسط گیاه برنج می توان بیش از

در چین نشان داد که میانگین کارایی فیزیولوژیک نیتروژن برابر ۳۳/۸ کیلوگرم بر کیلوگرم بود. مقادیر منفی کارایی فیزیولوژیک نیز مشاهده شد که دلیل اصلی آن این بود که عملکرد دانه و یا میزان جذب نیتروژن گیاه با مصرف کود نیتروژن افزایش پیدا نکرد. با افزایش مقدار مصرف نیتروژن، مقدار کارایی فیزیولوژیک معمولاً به طور مشخص کاهش می یابد، اگر چه سطح معنی داری ضریب همبستگی منفی بین کارایی فیزیولوژیک نیتروژن و مقدار مصرف نیتروژن کمتر از پنج درصد بود (Sheng-guo et al., 2015).
کمترین مقدار کارایی داخلی نیتروژن (IE_N) از تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) به مقدار ۴۱/۷ و بیشترین مقدار از تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره

شکل ۱- مقایسه میانگین کارایی های مصرف کود نیتروژن در برنج در تیمارهای کود نیتروژن (۱۳۹۴ و ۱۳۹۵)

Fig. 1. Mean comparison of NUE's in rice in nitrogen fertilizer treatments (2015 and 2016)

N₀: بدون مصرف نیتروژن (شاهد)، N₁: مصرف تقسیمی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره، (N₂، N₃)؛ (N₄، N₅) و (N₆، N₇) مصرف ۱۱۵ و ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به ترتیب از منابع اوره با پوشش گوگردی؛ سولفات آمونیوم و اوره سوپر گرانوله، N₈: مصرف نانو کود نیتروژن + ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره، N₉؛ N₁₀ و N₁₁ به ترتیب استفاده از باکتری های آزوسپیریلیوم، از توباکتر و آزوسپیریلیوم + از توباکتر هر کدام همراه با ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره و N₁₂: مصرف کود طبق عرف کشاورز (مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع اوره قبل از نشاکاری).

N₀: Without N fertilizer application (control), N₁: Split application of 115 kg.ha⁻¹ N from source of urea, (N₂ and N₃), (N₄ and N₅) and (N₆ and N₇) application of (115 and 57.5 kg N ha⁻¹) from sources of SCU, AS and USG, respectively, N₈: Application of N Nanofertilizer + 57.5 kg.ha⁻¹ N from source of urea, N₉, N₁₀ and N₁₁: (Application of *Azospirillum*, *Azotobacter* and *Azospirillum* + *Azotobacter* bacteria)+ 57.5 kg.ha⁻¹ N from source of urea, respectively, and N₁₂: Farmer fertilizer practice (application of 115 kg.ha⁻¹ N from source of urea before transplanting).

جایگذاری کود اوره سوپر گرانوله با جلوگیری یا کاهش تلفات نیتروژن، می تواند باعث افزایش میزان جذب و کارایی نیتروژن نسبت به سایر منابع تامین کننده نیتروژن شود. از نظر عملکرد دانه و انواع کارایی کود نیتروژن، تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₅) تیمار بهینه بود. اگرچه میزان نیتروژن مصرف شده در این تیمار ۵۰ درصد نیتروژن تیمارهای N₁، N₂ و N₆ بوده است، اما میزان جذب نیتروژن آن فقط به ترتیب ۷/۴ (۴/۸ درصد)، ۱۰/۶ (۶/۸۴ درصد) و ۲۲/۵ (۱۳/۵ درصد) کیلوگرم در هکتار کمتر از تیمارهای یاد شده بوده است. کارایی بازیافت نیتروژن در تیمار ۵۷/۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₅) به ترتیب ۳۴، ۳۱/۲ و ۱۹/۹ درصد بیشتر از تیمارهای مصرف تقسیطی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع کود اوره (N₁)، مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره با پوشش گوگردی (SCU) (N₂) و مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود سولفات آمونیوم (N₆) بوده است. براساس نتایج پژوهش حاضر، مزیت نسبی روش جایگذاری عمقی کود اوره سوپر گرانوله نسبت به سایر منابع تامین کننده نیتروژن در زراعت برنج رقم شیرودی بیشتر است.

۵۰ کیلوگرم دانه برنج تولید کرد. کارایی داخلی نیتروژن با افزایش مقدار مصرف نیتروژن به طور نمایی کاهش یافته و ۲۴/۸ درصد از تغییر در کارایی داخلی نیتروژن را می توان با مقدار مصرف نیتروژن تفسیر کرد (Sheng-guo *et al.*, 2015).

نتیجه گیری

براساس نتایج این آزمایش، تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) با ۱۸۰/۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین میزان جذب نیتروژن را داشت. این مقدار به ترتیب ۲۸/۵، ۲۵/۳ و ۱۳/۴ کیلوگرم در هکتار بیشتر از تیمارهای مصرف تقسیطی ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از منبع کود اوره (N₁)، مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره با پوشش گوگردی (SCU) (N₂) و مصرف ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود سولفات آمونیوم (N₆) بوده است که در آنها مقدار نیتروژن مصرف شده برابر نیتروژن مصرف شده در تیمار ۱۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کود اوره سوپر گرانوله (N₄) بود. این در حالی است که وقوع خوابیدگی بوته (ورس) در تیمار N₄ ممکن است مانع از تولید زیست توده بیشتر و جذب بیشتر نیتروژن شده باشد. این نتیجه نشان می دهد که

References

- Agrawal, S. and P. Rathore. 2014.** Nanotechnology pros and cons to agriculture: a review. *Int. J. Curr. Microbiol. Appl. Sci.* 3: 43-55.
- Ali-Ehyaeei, M. and A. A. BehbahaniZadeh. 1997.** Methods of soil chemical analysis (Second Ed.). Soil and Water Research Institute. Technical Bullten, No. 102. (In Persian).
- Cassman, K. G., A. Dobermann and D. T. Walters. 2002.** Agroecosystems, nitrogen-use efficiency, and nitrogen management. *AMBIO: A J. Hum. Environ.* 31: 132-140.
- Catchpole, V. R., D. Oxenham and L. Harper. 1983.** Transformation and recovery of urea applied to a grass pasture in south-eastern Queensland. *Aust. J. Exp. Agric.* 23: 80-86.
- Choudhury, A. and I. Kennedy. 2005.** Nitrogen fertilizer losses from rice soils and control of environmental pollution problems. *Commun. Soil Sci. Plant Analysis.* 36: 1625-1639.

منابع مورد استفاده

- Crasswell, E.T. and S. K. De Datta. 1980.** Recent developments in research on nitrogen fertilizers for rice. Soil Fertilizer Forum of Thailand. Nov. 2, 1979, Bangkok, Thailand.
- Dastan, S., D., M. Siavoshi, D. Zakavi, A. Ghanbaria-Malidarreh, R. Yadi, E.Ghorbannia Delavar and A. R. Nasiri. 2012.** Application of nitrogen and silicon rates on morphological and chemical lodging related characteristics in rice (*Oryza sativa* L.) in the north of Iran. J. Agric. Sci. 4 (6):1-5.
- Dobermann, A. and T. Fairhurst. 2000.** Rice: Nutrient Disorders and Nutrient Management. IRRI & PPI & PPIC, Makati City & Singapore.
- Emami, A. 1996.** Plant Analytical Methods Soil and Water Research Institute, Technical Bullten, No. 982. pp. 128. (In Persian).
- Erfani Moghaddam, R., M. Z. Nouri and A. Nabipour. 2018.** Guidelines for healthy rice production in sustainable agriculture conditions. Agriculture Education Press. pp. 319. (In Persian).
- Fageria, N., A. Dos Santos and M. Moraes. 2010.** Influence of urea and ammonium sulfate on soil acidity indices in lowland rice production. Commun. Soil Sci. Plant Analysis. 41: 1565-1575.
- Fageria, N. K., V. C. Baligar, A. B. Heinemann, and M.C. S. Carvalho. 2015.** Nitrogen Uptake and Use Efficiency in Rice, *In: Rakshit, A. Singh, H. B., Sen, A. (Eds.). 2015. Nutrient Use Efficiency: from Basics to Advances*, pp. 415, Springer, New Delhi, India.
- Fageria, N. K. and A. B. Santos. 2018.** Comparative efficiency of nitrogen sources for lowland rice production. Commun. Soil Sci. Plant Analysis. 49(5): 515-525.
- Ghaffari, H., A. Gholizadeh, A. Biabani, A. Fallah and M. Mohammadian. 2018.** Plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) application with different nitrogen fertilizer levels in rice (*Oryza sativa* L.). *Pertanika J. Trop. Agric. Sci.* 41: 701-714.
- Guang, C., C. Tingting, C. Song, X. Chunmei, Z. Xiufu and W. Danying. 2017.** Polymer-coated urea application could produce more grain yield in super rice. *Agron. J.* 110: 246–259.
- Hofmeier, M., M. Roelcke, Y. Han, T. Lan, H. Bergmann and D. Bohm. 2015.** Nitrogen management in a rice-wheat system in the Taihu Region: Recommendations based on field experiments and surveys. *Agric. Ecosyst. Environ.* 209: 60–73.
- Hussain, M., S. A. Cheema, R. Q. Abbas, M. F. Ashraf, M. Shahzad, M. Farooq and K. Jabran, 2018.** Choice of nitrogen fertilizer affects grain yield and agronomic nitrogen use efficiency of wheat cultivars. *J. Plant Nutr.* 41: 2330-2343.
- IRRI. 2013.** Standard Evaluation System (SES) for rice. (5th Ed.) Manila, Philippines. pp. 55.
- Jarrell, W. M. and R. B. Beverly. 1981.** The dilution effect in plant nutrition studies. *Adv. Agron.* 34: 197-224.
- Khalil, M. I., U. Schmidhalter, R. Gutser and H. Heuwinkel. 2011.** Comparative efficacy of urea fertilization via supergranules versus prills on nitrogen distribution, yield response and nitrogen use efficiency of spring wheat. *J. Plant Nutr.* 34(6): 779-797.

- Mirnia, S. K. 1996.** Evaluation of application of nitrate movement model and NUE in paddy fields. PhD thesis. Tarbiat Modarres University of Iran, Tehran, Iran. (In Persian).
- Motesharezadeh, B., K. Valizadeh-Rad, A. Dadrasnia and H. Amir-Mokri. 2017.** Trend of fertilizer application during the last three decades (Case study: America, Australia, Iran and Malaysia). *J. Plant Nutr.* 40(4): 532-542.
- Omrani, M. and S. Beignejad. 2011.** Rice Cultivars Released by Rice Research Institute of Iran, Deputy of Mazandaran, Asre Mandegar Press. pp; 84. (In Persian).
- Peng, S., R. J. Buresh, J. Huang, J. Yang, Y. Zou, X. Zhong, G. Wang and F. Zhang. 2006.** Strategies for overcoming low agronomic nitrogen use efficiency in irrigated rice systems in China, *Field Crops Res.* 96: 37-47.
- Peng, S., R. J. Buresh, J. Huang, J. Yang, Y. Zou, X. Zhong, Y. Zou, J. Yong, G. Wang, Y. Liu, R. Hu, Q. Tang and K. Cui. 2011.** Improving nitrogen fertilization in rice by site-specific N management. *Sustain. Agric.* 2: 943-952.
- Prasad, L. R. V. 2013.** Fertilizer nitrogen, food security, health and the environment. *World.* 16: 14-16.
- Prasad, L. R. V. and D. R. Mailapalli. 2018.** Evaluation of nitrogen fertilization patterns using DSSAT for enhancing grain yield and nitrogen use efficiency in rice. *Commun. Soil Sci. Plant Analysis.* 1-17.
- Ray, D. K., N. D. Mueller, P. C. West and J. A. Foley. 2013.** Yield trends are insufficient to double global crop production by 2050. *PloS One*, 8(6): 1-8.
- Redfern, S. K., N. Azzu and J. S. Binamira. 2013.** Rice in Southeast Asia: facing risks and vulnerabilities to respond to climate change. *Build Resilience Adapt Climate Change Agri Sector.* 23: 295.
- Roberts, T. L. 2008.** Improving nutrient use efficiency. *Turk. J. Agric. Forestry.* 32: 177-182.
- SAS Institute. 1998.** SAS/STAT User's Guide. Release 6.03. SAS Institute, Gary, NC.
- Sheng-guo, C., Z. Bing-qiang, L. Yan-ting, Y. Liang, L. Wei, L. Zhian, H. Shu-wen and S. Bing. 2015.** Review grain yield and nitrogen use efficiency in rice production regions in China. *J. Integrat. Agric.* 14(12): 2456-2466.
- Tayefe, M., A. Gerayzade, E. Amiri and A. Nasrollahzade. 2011.** Effect of nitrogen fertilizer on nitrogen uptake, nitrogen use efficiency of rice. *Int. Proc. Chem. Biol. Environ. Eng.* 24: 470-473.
- Wang, G., A. Dobermann, C. Witt, Q. Sun and R. Fu. 2001.** Performance of site-specific nutrient management for irrigated rice in southeast China. *Agron. J.* 93: 869-878.
- Wu, L., S. Yuan, L. Huang, F. Sun, G. Zhu, G. Li, S. Fahad, S. Peng and F. Wang. 2016.** Physiological mechanisms underlying the high-grain yield and high-nitrogen use efficiency of elite rice varieties under a low rate of nitrogen application in China. *Frontiers Plant Sci.* 7: 1-12.
- Zhang, F., J. Wang, W. Zhang, Z. Cui, W. Ma and X. Chen. 2008.** Nutrient use efficiencies of major cereal crops in China and measures for improvement. *Acta Pedo. Sin.* 45: 915-924.

- Xina, Y., M. Wenhua, W. Shaofub, W. Lianghuana and C. Jianqiuc. 2017.** Rice responses to single application of coated urea on yield, dry matter accumulation and nitrogen uptake in Southern China. *J. Plant Nutr.* 40 (15): 2181-2191.
- Yao, Y., M. Zhang, Y. Tian, M. Zhao, B. Zhang, K. Zeng and B. Yin. 2018.** Urea deep placement for minimizing NH₃ loss in an intensive rice cropping system. *Field Crops Res.* 218: 254-266.
- Zhang F. S., J. Q. Wang, W. F. Zhang, Z. L. Cui, W. Q. Ma, X. P. Chen and R. F. Jiang. 2008.** Nutrient use efficiencies of major cereal crops in China and measures for improvement. *Acta Pedologica Sinica.* 45: 915-924.

Effect of nitrogen supplying sources on nitrogen use efficiency in rice (*Oryza sativa* L. cv. Shiroudi)

M. Mohammadian¹, A. Astarai², A. Lakzian³, H. Emami⁴ and M. Kavousi⁵

ABSTRACT

M. Mohammadian, A. Astarai, A. Lakzian, H. Emami and M. Kavousi. 2018. Effect of nitrogen supplying sources on nitrogen use efficiency in rice (*Shiroudi cultivar*). *Iranian Journal of Crop Sciences*. 21(1):82-95. (In Persian).

The use of nitrogen fertilizer has a key role in enhancing agricultural productivity worldwide. In order to achieve an effective approach to enhance nitrogen use efficiency in rice, a field experiment was conducted in a randomized complete block design with three replications and 13 treatments on Shiroudi, a high yielding rice cultivar in Rice Research Institute of Iran (Amol) in 2015 and 2016. Treatments were included: N₀: Without N fertilizer (Control), N₁: split application of 115 kg.ha⁻¹, (N₂, N₃), (N₄, N₅) and (N₆, N₇) application of 115 and 57.5 kg.ha⁻¹ N from Sulfur Coated Urea (SCU), Urea Super Granule (USG) and Ammonium Sulfate (AS) sources, respectively. Nitrogen nanofertilizer+ 50% of recommended N fertilizer (N₈), application of Azospirillum, Azotobacter and Azospirillum + Azotobacter (N₉, N₁₀ and N₁₁), farmers nitrogen fertilizer practice (115 kg.ha⁻¹ from source of urea) (N₁₂). Results showed that the effect of nitrogen fertilizer treatments on grain yield, dry matter, harvest index, grain and straw N content, total N uptake, N harvest index and all N use efficiency indices were significant. The highest grain yield (7869 kg.ha⁻¹) was obtained from N₆ (115 kg.ha⁻¹ N from source of ammonium sulfate). The highest rates of PFP (136.2 kg.kg⁻¹), AE_N (38.1 kg.kg⁻¹), RE_N (90.8 %), PE_N (42 kg.kg⁻¹) and IE_N (54.2 kg.kg⁻¹) were obtained from N₅ (USG) treatment. Based on the results of this experiment, deep placement of USG fertilizer due to higher N uptake may led to reduce N losses and has relative advantage compared to other N fertilizer sources in rice production.

Key words: Deep Placement, Free-living Nitrogen Fixing Bacteria, Nitrogen Use Efficiency and Rice.

Received: November, 2018 Accepted: April, 2019

1. PhD Student, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran (Corresponding Author)
(Email: mohammadian953@yahoo.com)

2. Associate Prof., Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

3. Professor, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

4. Associate Prof., Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

5. Associate Prof., Rice Research Institute of Iran, Rasht, Iran